

a rychlovarná konvice zn. Bosch, digestoř zn. Fagor, domácí pekárna zn. Eta, odšťavňovač zn. Philips, kuchyňský robot zn. Moulinex.

- III. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované na vyrovnání jejího podílu částku 2 883 265 Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku.
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobce **je povinen** zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Písku náklady zálohované státem ve výši 4 094,50 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- VI. Žalovaná **je povinna** zaplatit ČR – Okresnímu soudu v Písku náklady zálohované státem ve výši 4 094,50 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal proti žalované vypořádání zaniklého společného jmění manželů (dále jen SJM), jehož rozsah žalobou a následnými vyjádřeními specifikoval s odůvodněním, že manželství účastníků bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 30. 9. 2011 č. j. 6 C 29/2011-13, který nabyl právní moci dne 23. 11. 2011. Před rozvodem manželství dne 14. 3. 2011 uzavřeli účastníci ve smyslu § 24a zákona o rodině Dohodu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu manželství, která však nenabyla účinnosti, neboť v důsledku požadavku žalované na vyšší výživné pro nezletilého syna v rámci jednání konaného ve věci úpravy poměrů k nezletilému dne 29. 7. 2011 před Krajským soudem v Českých Budějovicích nebyla schválena dohoda účastníků a manželství proto nebylo rozvedeno tzv. nesporným způsobem. Žalobce navrhl, aby movité věci specifikované v žalobě, které užívá žalovaná, byly přikázány do jejího výlučného vlastnictví a movité věci, které užívá on, byly přikázány do jeho výlučného vlastnictví. Dále se domáhal vypořádání závazku z titulu úvěrové smlouvy uzavřené mezi účastníky a [REDAKCE] dne 14. 12. 2007 pod č. [REDAKCE] tak, aby byli účastníci zavázáni hradit každý 1/2 se zohledněním žalobcem již uhrazených splátek úvěru po zániku SJM, které počínaje prosincem 2011 hradí. Dále uvedl, že účastníci jednali ve vzájemném konsenzu, až do okamžiku, kdy žalovaná požadovala vyšší výživné pro nezletilého syna, ačkoli věděla, co je předmětem notářského zápisu, který vycházel ze souhlasného prohlášení obou účastníků se zohledněním skutečnosti, že fakticky se o veškeré nabytí majetku zasloužil svým podnikáním v minulosti žalobce, jakož i faktu, že společnost [REDAKCE] která výlučně připadla žalobci, byla ztrátová a zatížená mnoha úvěry, které splácí žalobce ze svých výlučných prostředků. Co se týká vypořádání movitých věcí, jejich seznam i způsob rozdělení vypracovala žalovaná. Uzavřené dohody měla k dispozici několik dní předem, tyto byly na základě požadavku žalované upravovány. V souvislosti s uzavřením darovací smlouvy obdržela žalovaná před jejím podpisem od žalobce v hotovosti 230 000 Kč. Převzetí této částky nebylo mezi účastníky potvrzováno, neboť v okamžiku podpisu smluv byli účastníci ve shodě. Seznam movitých věcí obsažených v dohodě obou manželů ze dne 14. 3. 2011 není vyčerpávající, neboť zde není zahrnuto drobné vybavení domácnosti, včetně podstatné části nábytku, kterou žalovaná odvezla ze společného bytu na adrese [REDAKCE] i z domu [REDAKCE] a nyní je užívá. Jejich vypořádání se žalobce nedomáhal. Po zrušení rozsudku odvolacím soudem žalobce doplnil, že soud by si měl posoudit komplexně všechny uzavřené dohody účastníků, tedy notářský zápis, na jehož základě došlo k zúžení SJM, dohodu o vypořádání SJM, která pozbyla účinnosti, ale kterou mělo dojít ke konečnému vypořádání SJM účastníků, včetně dohody o darování, když všechno svědčí o tom, že majetek byl vypořádán v celém komplexu, i když v notářském zápisu není určeno, že si budou strany cokoli vyplácet. Dle jeho názoru nelze s ohledem na tříletou lhůtu od zániku SJM vypořádávat nic, co nebylo účastníky řízení učiněno předmětem vypořádání do té doby, tedy věci, které byly předmětem dohody o zúžení SJM, přičemž při respektování právního názoru odvolacího soudu k tomuto dochází. Závěrem uvedl, že pokud soud akceptuje argumentaci odvolacího soudu, nutno k vypořádaným nemovitostem uvažovat i o nákladech, které po rozvodu manželství nesl

žalobce (pojištění, splátky hypotéky, náklady na elektroměr apod.), když soud nemůže vypořádat pouze nová aktiva ve prospěch žalované, ale měl by vypořádat i nová pasiva, tedy platby žalobce na nevypořádaný majetek. Soud rovněž v rámci disparity nezohlednil, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí majetku. Žalobce nesouhlasil, aby bylo vypořádáno cokoli nad rámec rozsahu SJM, na kterém se strany shodly v rámci řízení před soudem 1. stupně do rozhodnutí soudu odvolacího.

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila s odůvodněním, že žalobce ji před podáním žaloby o rozvod manželství v době, kdy ani jeden z manželů již neměl zájem setrvat v ryze formálním a nefunkčním svazku, fakticky donutil dne 18. 1. 2011 podepsat notářský zápis vypracovaný na jeho popud notářkou [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE], na jehož základě došlo k rozdělení majetku patřícího do společného jmění manželů, a to výrazně ve prospěch žalobce. Mimo věci, které nabyli každý z manželů do svého výlučného vlastnictví, dále nabyli manželé do podílového vlastnictví každý 1/2 nemovitostí tehdy zapsaných na LV č. [REDAKCE] pro obec a k. ú. [REDAKCE], na nichž vážně zástavní právo [REDAKCE] plynoucí z úvěrové smlouvy č. [REDAKCE] uzavřené dne 14. 12. 2007. Teprve po realizaci převodu nemovitostí na podkladě notářského zápisu nechal žalobce vypracovat u svého právního zástupce Dohodu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu manželství a darovací smlouvu, jejímž předmětem byl bezplatný převod domu čp. [REDAKCE] v obci [REDAKCE] a přílehlých nemovitostí, kde žalovaná vystupovala na straně dárce a žalovaný na straně obdarovaného. Obě listiny byly podepsány dne 14. 3. 2011. Žalovaná uzavřela, že žalobce nabyli v porovnání s ní v evidentním nepoměru téměř veškerá aktiva, a proto se zřejmě dobrovolně rozhodl převzít výše specifikovaný závazek vůči [REDAKCE]. Jelikož z důvodu odvolání opatrovníka v řízení o úpravu poměrů do rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 5. 5. 2011 č. j. 1 Nc 59/2011-19 odvolací soud změnil rozsudek soudu 1. stupně a zvýšil výživné na nezletilého syna účastníků, Dohoda o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu manželství nenabyla účinnosti. Žalobce se snažil získat na úkor žalované neoprávněně další majetkový prospěch, když žalovanou vyzýval k vydání bezdůvodného obohacení, kterým se domáhal hrazení 1/2 splátky výše specifikovaného úvěru, a když žalovaná reagovala odmítavě, podal na ni žalobu o vydání bezdůvodného obohacení u zdejšího soudu pod sp. zn. 7 C 16/2012, kterou vzal následně zpět, a řízení bylo zastaveno. Výzvu k mimosoudní dohodě ohledně vypořádání zbývajících majetku patřícího do zaniklého SJM žalovaná neakceptovala, protože dohoda byla odlišná od původní dohody. Ohledně společného závazku navrhl, aby zůstatek úvěru byl povinen hradit žalobce. Po rozhodnutí odvolacího soudu uvedla, že v notářském zápisu nedošlo k hodnotovému vypořádání majetku, a proto je třeba ho vypořádat.
3. Okresní soud v Písku již jednou ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 26. 8. 2014 č. j. 10 C 35/2012 – 183, kterým vypořádal movité věci a úvěr, které navrhli účastníci k vypořádání. Ve výroku III. řízení částečně zastavil a ve výroku IV. zamítl návrhy účastníků na vypořádání SJM ohledně zde uvedených movitých věcí. K odvolání žalované byl rozsudek soudu prvního stupně usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 6. 2015 č. j. 8 Co 677/2015 - 225 zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení vyjma výroků III. a IV., které nabyly samostatně právní moci, jak konstatoval odvolací soud ve svém usnesení. Zdejší soud se proto již nezabýval movitými věcmi, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto. Soud vázán právním názorem odvolacího soudu v požadovaném rozsahu provedl další dokazování.
4. Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 30. 9. 2011 č. j. 6C 29/2011-13 bylo zjištěno, že na návrh manžela bylo manželství účastníků uzavřené dne 5. 8. 1995 před Obecním úřadem ve [REDAKCE] rozvedeno podle § 24 zákona o rodině, kdy soud vyšel z nesporných tvrzení účastníků, že od roku 2004 postupně docházelo k neshodám, odcizení, narušení důvěry, přestali problémy řešit společně a vážla mezi nimi komunikace. Intimní soužití ukončili v lednu 2011, kdy

se manželka ze společné domácnosti odstěhovala. V době rozvodu měl již každý z účastníků nového partnera a obnovení soužití nebylo možné. Rozsudek nabyl právní moci dne 23. 11. 2011.

5. Z dohody o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu společného manželství s úředně ověřenými podpisy účastníků ze dne 14. 3. 2011 vyplývá, že účastníci vypořádali vzájemné majetkové vztahy pro případ rozvodu podle § 24a zákona o rodině. Předmětem vypořádání byly movité věci a úvěr, které byly učiněny též předmětem tohoto řízení.
6. Z protokolu o jednání před odvolacím soudem ze dne 29. 7. 2011 sp. zn. 5 Co 1503/2011 ve věci nezl. ██████████ o úpravu poměrů pro dobu před a po rozvodu manželství ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 7. 2011 č. j. 5Co 1503/2011-35 bylo zjištěno, že na základě odvolání kolizního opatrovníka dítěte odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že neschválil dohodu rodičů o výchově a výživě nezletilého syna uzavřenou účastníky a sám ve věci rozhodl.
7. Úvěrovou smlouvou č. ██████████ uzavřenou mezi účastníky na straně jedné a ██████████ na straně druhé dne 14. 12. 2007 bylo prokázáno, že banka se zavázala poskytnout účastníkům úvěr ve výši 1 530 000 Kč do 28. 2. 2008 za účelem koupě rodinného domu a pozemku. Účastníci se ve smlouvě zavázali společně a nerozdílně splácet úvěr v pravidelných měsíčních splátkách po 10 326,92 Kč s úrokem ve výši 5,27 % p.a.
8. Z dopisů právního zástupce žalobce ze dne 15. 2. 2012 bylo zjištěno, že vyzval žalovanou k uzavření mimosoudnímu dohody ohledně vypořádání SJM a sdělil jí možnost refinancování úvěru za účelem snížení úrokové sazby. Z korespondence právních zástupců účastníků ze dne 7. 2. 2012 a 22. 3. 2012 bylo zjištěno, že se účastníci nedohodli.
9. Z notářského zápisu ze dne 18. 1. 2011 sp. zn. ██████████ bylo zjištěno, že účastníci za trvání manželství zúžili zákonem stanovený rozsah SJM tak, že vyloučili ze SJM nemovitosti, obchodní podíl a podnik fyzické osoby, do svého výlučného vlastnictví. Dům č. p. ████████ v obci ██████████ postavený na parc. č. st. ██████████ vyloučili do podílového spoluvlastnictví každému v rozsahu 1/2. Účastníci se dále dohodli, že veškeré příjmy a výnosy plynoucí z vlastnictví uvedených nemovitostí, jednotek, obchodního podílu a podniku fyzické osoby vzniklé, jak před uzavřením této smlouvy, tak i v budoucnu, jsou ve výlučném vlastnictví toho z účastníků smlouvy, který bude nadále jejich vlastníkem, rovněž veškeré závazky vážící se k vlastnictví těchto věcí, práv a jiných majetkových hodnot a vzniklé, jak před uzavřením této smlouvy tak i v budoucnu, jdou výlučně k tíži toho z účastníků smlouvy, který bude nadále jejich vlastníkem. Každý z nich bude věci, práva či jiné majetkové hodnoty, které nabyl touto smlouvou do výlučného vlastnictví, spravovat sám na své vlastní náklady a činit ohledně nich samostatné právní úkony. Notářský zápis obsahuje pod bodem IV. ustanovení, že účastníci si majetek vypořádávají, avšak následuje pouze jeho rozdělení do výlučného vlastnictví účastníků bez dalšího.
10. Darovací smlouvou ze dne 14. 3. 2011 bylo prokázáno, že žalovaná darovala žalobci spoluvlastnický podíl ve výši ideální 1/2 budovy čp. ██████████ postavené na parc. č. st. ██████████ vše zapsáno v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště ██████████ pro k. ú. a obec ██████████. Žalovaný, který byl současně spoluvlastníkem zbývající 1/2 nemovitostí dar přijal. Právní účinky vkladu práva nastaly dne 16. 3. 2011.
11. Z listin nazvaných Soupis majetku rozděleného v SJM podepsaných žalovanou bylo zjištěno rozdělení a ocenění movitých věcí, které měly tvořit součásti SJM. Z rukou psané listiny nazvané Soupis rozdělení drobného majetku byl zjištěn způsob rozdělení movitých věcí mezi účastníky.
12. Z výpisu z účtu žalobce č. ██████████ bylo zjištěno, že dne 14. 3. 2011 vybral v hotovosti částku 195 000 Kč a z účtu č. ██████████ byla téhož dne vybrána částka 35 000 Kč. Mezi

účastníky bylo nesporné, že žalovaná obdržela od žalobce dne 14. 3. 2011 částku ve výši 230 000 Kč v souvislosti s uzavíráním darovací smlouvy a dohody dle § 24a zákona o rodině.

13. Z dohody o rozvázání pracovního poměru uzavřené mezi společností [redacted] a žalovanou ze dne 14. 2. 2011 bylo zjištěno, že účastníci se dohodli na ukončení pracovního poměru žalované k témuž dni. Z rozhodnutí Úřadu práce v Písku ze dne 15. 3. 2011 bylo zjištěno, že žalované byla od 15. 2. 2011 přiznána podpora v nezaměstnanosti ve výši 5 530 Kč.
14. Ze zpráv [redacted] ze dne 16. 11. 2012, 23. 7. 2014 a 28. 1. 2016 ve spojení s výpisem z úvěrového účtu č. [redacted], souhrnným výpisem pohybů na účtu a přehledem plateb byla zjištěna nesplacená výše úvěru ke dni 23. 11. 2011 ve výši 1 358 457,90 Kč, z toho jistina činila 1 356 460,51 Kč a úrok 1 997,39 Kč. Mezi účastníky bylo nesporné, že splátky úvěru po zániku SJM platil žalobce. Úvěr byl zcela splacen dne 14. 12. 2015, celkem bylo za období od 23. 11. 2011 do 14. 12. 2015 zaplacen na jistině 1 356 460,51 Kč, úroky ve výši 279 890,11 Kč, poplatky za správu 7 350 Kč a úrok za platbu po splatnosti 2 206,16 Kč.
15. Z nákresu (č. l. 96) vyplývá grafické znázornění rozdělení majetku účastníků dle žalované.
16. Ze spisu zdejšího soudu sp. zn. 7C 16/2012 soud provedl k důkazu žalobu ze dne 9. 2. 2012 a usnesení ze dne 23. 2. 2012 č. j. 7C 16/2012-17, kterým bylo řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby žalobcem. Předmětem řízení bylo zaplacení poloviny dvou splátek předmětného úvěru.
17. Z kupní smlouvy uzavřené mezi [redacted] a žalobcem dne 27. 6. 2008 ve spojení s fakturami založenými ve spisu (č. l. 394 – 398, 400, 405-408, 423-426) a listinným důkazem znaleckým posudkem č. [redacted] byl zjištěn stav nemovitosti domu čp. [redacted], jiné stavby bez čp/če, parc. č. st. [redacted] ke dni jejich vyloučení ze SJM účastníků. Z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 24. 7. 2017 bylo prokázáno, že žalobce byl zapsán v katastru nemovitostí jako vlastník předmětných nemovitostí, právní účinky smlouvy o zúžení SJM ze dne 18. 1. 2011 nastaly ke dni 19. 1. 2011.
18. Z kupní smlouvy ze dne 23. 8. 2017 ve spojení se seznamem nemovitostí na LV a informací o pozemku bylo zjištěno, že žalobce prodal pozemek parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba č. p. [redacted], jehož součástí je jiná stavba bez čp/če a parc. č. [redacted], která je zapsána jako vlastník předmětných nemovitostí.
19. Ze shodných tvrzení účastníků byla zjištěna obvyklá cena osobního automobilu zn. Škoda Octavia RZ [redacted] ve výši 68 000 Kč, domácí pekárny zn. Eta ve výši 2 000 Kč, motocyklu zn. Yamaha RZ [redacted] ve výši 25 000 Kč, sekačky na trávu Mountfield ve výši 4 000 Kč a podhladinového sonaru ve výši 1 500 Kč. U ostatních movitých věcí, byla obvyklá cena stanovena shodným tvrzením účastníků ve spojení se znaleckým posudkem č. [redacted] soudního znalce [redacted] ze dne 22. 3. 2013 ve výši, z níž vycházel soud již při první rozhodnutí ve věci. Obvyklá cena movitých věcí v držení žalobce tak činí 69 840 Kč a v držení žalované činí 124 910 Kč .
20. Ze shodných tvrzení účastníků soud zjistil obvyklou cenu 100 % obchodního podílu vyplývajícího z účasti žalobce ve společnosti [redacted] a podniku žalovaného jako fyzické osoby podnikající podle živnostenského zákona, které byly vyloučeny ze SJM ve výši nula. Dále ze shodných tvrzení účastníků ve spojení s kupními smlouvami zjistil soud obvyklou cenu bytových jednotek, které byly vyloučeny ze SJM účastníků do výlučného vlastnictví žalobce ve výši 3 590 000 Kč (650 000 Kč + 650 000 Kč + 530 000 Kč + 520 000 Kč + 600 000 Kč + 450 000 Kč + 190 000 Kč) a garáže ve výši 100 000 Kč a obvyklou cenu bytových jednotek, které byly vyloučeny ze SJM do výlučného vlastnictví žalované ve výši 1 599 000 Kč (699 000 Kč + 900 000 Kč).
21. Ze znaleckého posudku znalkyně [redacted] ve spojení s jejím vyjádřením k námitkám žalobce ze dne 22. 7. 2018, fotodokumentací pořízenou znalkyní a jejím výsledkem před soudem dne 15. 11. 2018 byla zjištěna obvyklá cena pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba č. p. [redacted], jehož součástí je stavba bez čp/če, parc. č. [redacted] včetně všech součástí a

příslušenství, k. ú. a obec [redacted] ve výši 3 730 000 Kč a obvyklá cena podílu 1/19 na pozemku parc. č. st. [redacted], jejíž součástí je stavba objektu technické vybavenosti bez čp/če a podílu 1/19 na pozemku parc. č. [redacted] včetně všech součástí a příslušenství k.ú. a obec [redacted] ve výši 600 Kč.

22. Soud provedl účastnický výslech žalované, která uvedla, že ji manžel bil, psychicky vyhrožoval a vydíral celých 16 let. Poté, co se dohodli, že se rozvedou, tak docházelo z jeho strany k nátlaku ohledně majetku. Žalovaná se ho bála, a proto přistoupila na všechny dohody. Žalobce měl za trvání manželství asi 10 mimomanželských poměrů a dělal jí ostudu. Ona nikomu neřekla, co se děje a na policii nikdy nešla. Žalobce ji donutil podepsat dohodu o skončení pracovního poměru i notářský zápis. Na vyrovnání dostala byt, kam se přestěhovala se synem. Ručně psaný koncept vypořádání movitých věcí napsala, protože manžel řekl, aby ho sepsala k dohodě o vypořádání. Co se týká vypořádání nemovitostí, tak do toho mluvit nemohla, jediné, co se přála, byla nemovitost [redacted]. Podepsala dohodu proto, že jí žalobce slíbil, že dům zrekonstruuje a ona tam pak bude moci bydlet, ale potom to neudělal a chtěl, aby mu svou 1/2 nemovitostí darovala a dohodli se, že mu ji dá. Celá nemovitost měla hodnotu 2 000 000 Kč, od toho se odečetla celá hypotéka a výsledek byl 230 000 Kč, které jí žalobce zaplatil. Následovala dohoda o výživném také pod diktátem žalobce. Darovací smlouva byla na místě, když žalobce slíbil, že bude platit hypotéku.
23. Žalobce při svém účastnickém výslechu popřel fyzické napadání žalované, stejně jako vyloučil psychický nátlak na ni. Poukázal na skutečnost, že dosud nikdy tyto skutečnosti nezazněly ani při rozvodu, když návrh na rozvod nepodávala žalovaná. Účastníci se vypořádali v určitém poměru, když je třeba přihlídnout ke skutečnosti, že firma [redacted] měla v době vypořádání úvěry ve výši 1 500 000 Kč a končila každoročně ve ztrátě. Žalovaná mu darovala 1/2 nemovitostí [redacted], protože se na nich nechtěla více podílet. Za darování podílu na nemovitosti jí byla vyplacena částka okolo 500 000 Kč až 600 000 Kč a dále si odvezla movité věci, které nejsou předmětem tohoto vypořádání. Hypoteční úvěr vypořádán nebyl. Žalobce byl ochoten úvěr převzít za určitých podmínek, jednou z nich byla výše výživného, podmínky ale nebyly splněny. Žalobce má omezený rozsah finančních prostředků, a proto nemůže platit další věci. Na částku 230 000 Kč si tenkrát bral úvěr, abych ji mohl žalované zaplatit.
24. Soud zamítl návrhy na provedení důkazů výslechy svědků [redacted] pro nadbytečnost, neboť jimi zjišťované skutečnosti se týkaly movitých věcí, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto. Dále soud zamítl návrh na provedení důkazu svědeckým výslechem syna účastníků [redacted], neboť tento důkaz byl navržen po koncentraci řízení. K daňovým příznáním k dani z příjmů účastníků za rok 2007 a 2008 ve spojení s potvrzeními (č. l. 260 – 279) soud nepřihlížel, neboť je žalobce předložil po uplynutí koncentrační lhůty poskytnuté soudem po poučení žalobce dle § 118a odst. 3 o.s.ř.
25. Řízení ve věci bylo zahájeno dne 12. 6. 2012 a k zániku SJM došlo dne 23. 11. 2011, soud proto aplikoval zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen obč. zák.).
26. Podle § 149 odst. 2 věta první obč. zák. zanikne-li společné jmění manželů, provede se vypořádání, při němž se vychází z toho, že podíly obou manželů na majetku patřícím do jejich společného jmění jsou stejné.
27. Podle § 150 odst. 1 věta první obč. zák. dohoda o vypořádání společného jmění manželů musí mít písemnou formu.
28. Podle Čl. II odst. 2 Přejícných ustanovení zák. č. 293/2013 Sb., postupoval soud podle zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen o.s.ř.).
29. Provedeným dokazováním soud zjistil následující skutkový stav. Účastníci za trvání manželství dne 14. 12. 2007 uzavřeli smlouvu o úvěru č. [redacted], kterým financovali koupi rodinného domu a pozemků [redacted]. Notářským zápisem ze dne 18. 1. 2011 sp. zn. [redacted], právní účinky vkladu nastaly ke dni 19. 1. 2011, zúžili SJM tak, že vyloučili do výlučného vlastnictví žalobce 7 bytových jednotek, dům čp. [redacted], jiná stavba bez čp/če na parc.

č. st. ■■■■■ garáž na bez čp/če na parc. č. st. ■■■■■, parc. č. st. ■■■■■, parc. č. st. ■■■■■, parc. č. st. ■■■■■ a parc. č. ■■■■■, podíl ideální 1/19 objektu technické vybavenosti bez čp/če na parc. č. st. ■■■■■, parc. č. ■■■■■ a parc. č. ■■■■■, 100% obchodní podíl vyplývající z jeho účasti ve společnosti ■■■■■ a jeho podnik jako fyzické osoby podnikající podle živnostenského zákona. Do vylučného vlastnictví žalované vyloučili 2 bytové jednotky. Do podílového spoluvlastnictví účastníků v rozsahu každému 1/2 vyloučili dům čp. ■■■■■, parc. č. st. ■■■■■. Následně darovací smlouvou ze dne 14. 3. 2011 žalovaná darovala žalobci svůj spoluvlastnický podíl na předmětných nemovitostech s právními účinky vkladu ke dni 16. 3. 2011. Téhož dne uzavřeli účastníci Dohodu o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu společného manželství, a to pro případ tzv. nesporného rozvodu, která se týkala movitých věcí a úvěru. Žalobce dne 14. 3. 2011 zaplatil žalované 230 000 Kč v souvislosti s uzavíráním předmětných smluv. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 29. 7. 2011 č. j. 5 Co 1503/2011-35 byl k odvolání opatrovníka nezletilého syna účastníků změněn rozsudek soudu prvního stupně tak, že dohoda rodičů o výchově a výživě nezletilého za dobu před a po rozvodu manželství se neschvaluje. Manželství účastníků bylo následně na návrh žalobce rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 30. 9. 2011 č. j. 6C 29/2011-13 podle § 24 zákona o rodině. Rozsudek nabyl právní moci dne 23. 11. 2011, čímž došlo k zániku společného jmění manželů. Jelikož manželství účastníků nebylo rozvedeno podle § 24a zákona o rodině, Dohoda účastníků o vypořádání vzájemných majetkových vztahů, práv a povinností společného bydlení pro dobu po rozvodu společného manželství nenabyla účinnosti.

30. Soud vázán právním názorem odvolacího soudu posoudil opětovně notářský zápis ze dne 18. 1. 2011, kterým si účastníci v průběhu manželství zúžili zákonem stanovený rozsah SJM a dospěl k závěru, že z jeho znění nevyplývá, že by si účastníci věci vyloučené ze SJM v notářském zápisu též vypořádali (ačkoli je tam uvedeno, že vylučují věci a vypořádávají), když tento neobsahuje ustanovení o tom, že si manželé již nebudou vzájemně nic doplácet. Samotné vyloučení věcí ze SJM tak ještě neznamená jejich vypořádání. Právní účinky smlouvy o zúžení SJM nastaly ke dni 19. 1. 2011, kdy byl notářský zápis vložen do katastru nemovitostí. Od tohoto data začala běžet tříletá lhůta pro vypořádání věcí, které byly vyloučeny ze SJM. Žalobce podal žalobu o vypořádání SJM dne 12. 6. 2012 a ve vyjádření žalované ze dne 16. 8. 2012 byl již zmiňován notářský zápis o zúžení SJM účastníků s tím, že došlo k rozdělení majetku výrazně ve prospěch žalobce, po rozhodnutí odvolacího soudu již žalovaná požadovala zohlednit hodnotu věcí vyloučených ze SJM. Soud se zabýval movitými věcmi a úvěrem, protože je zřejmé, že dosud vypořádány nebyly, a to s ohledem na neúčinnost dohody účastníků ze dne 14. 3. 2011. Účastníci v závěru notářského zápisu sjednali, že příjmy a výnosy plynoucí z vlastnictví uvedených nemovitostí, jednotek, obchodního podílu a podniku fyzické osoby, jakož i závazky vázající se k vlastnictví těchto věcí, práv a jiných majetkových hodnot vzniklé, jak před uzavřením smlouvy, tak i v budoucnu jsou ve vylučném vlastnictví, příp. jdou k tíži toho z účastníků smlouvy, který bude nadále jejich vlastníkem. Soud dospěl k závěru, že tímto ustanovením v notářském zápisu nevypořádali úvěr, neboť tento učinili předmětem vypořádání v dohodě ze dne 14. 3. 2011 a ani po podání žaloby žalovaná nikdy netvrdila, že by úvěr byl vypořádán tímto notářským zápisem. Soud konstatuje, že vypořádání SJM musí mít ve smyslu § 150 odst. 1 obč. zák. písemnou formu. Co se týká částky 230 000 Kč, kterou žalovaná obdržela dne 14. 3. 2011 od žalobce, soud ji při vypořádání nezohlednil, neboť byla předána mimo jiné v souvislosti s darováním 1/2 nemovitosti žalobci mimo režim SJM a nebyla zahrnuta do písemného vypořádání SJM. Vozidlo Škoda Octavia soud do vypořádání zahrnul, neboť bylo součástí dohody o vypořádání SJM, která nenabyla účinnosti a nebylo tak vypořádáno.
31. Soud v intencích právního názoru vysloveného ve zrušovacím usnesení odvolacího soudu pro účely vypořádání hodnotově k majetku dohodou vyloučeného ze SJM přihlédl, avšak s výjimkou nemovitostí nabytých do podílového spoluvlastnictví účastníků, když na obou stranách byla získána stejná hodnota. Na této skutečnosti pak nemění nic ani žalovanou darovaná 1/2 nemovitostí žalobci, neboť tento úkon již nespadá do režimu SJM.

32. Soud nejdříve zjistil rozsah společného jmění manželů, jehož vypořádání se účastníci domáhali. Co se týká movitých věcí, vyšel ze shodných tvrzení účastníků. Jednotlivé movité věci přikázal do výlučného vlastnictví toho z účastníků, v jehož držení se v době vydání rozhodnutí nacházely (výrok I., II.). Jejich hodnota byla stanovena shodným tvrzením účastníků s odkazem na znalecký posudek vypracovaný soudním znalcem. V řízení bylo prokázáno, že oba účastníci uzavřeli za trvání manželství dne 14. 12. 2007 s [redacted] úvěrovou smlouvu č. [redacted], zůstatek úvěru ke dni 23. 11. 2011 činil 1 358 457,90 Kč, ke dni vypořádání byl úvěr zcela zaplacen, když mezi účastníky bylo nesporné, že po zániku SJM hradil splátky úvěru žalobce. Účelem úvěru bylo zakoupení nemovitostí [redacted] specifikovaných výše. Jelikož účastníci dne 18. 1. 2011 (za trvání manželství), vyloučili ze SJM nemovitosti, které byly nabyty za úvěr do podílového spoluvlastnictví v rozsahu 1/2 každému z nich, splátky zaplacené po jejich vyloučení dne 19. 1. 2011 (vklad smlouvy do katastru nemovitostí) do 15. 3. 2011 byly placeny na podílové spoluvlastnictví účastníků. Darovací smlouvou ze dne 14. 3. 2011 žalovaná svůj podíl v rozsahu 1/2 darovala žalobci a žalobce se stal výlučným vlastníkem celé nemovitosti. Splátky zaplacené od 16. 3. 2011 (vklad darovací smlouvy do katastru nemovitostí) do 23. 11. 2011 (zánik SJM) byly placeny ze SJM na výlučný majetek žalobce. Žalovaná při jednání dne 4. 4. 2016 uplatnila splátky úvěru jako investice ze SJM do výlučného vlastnictví žalobce (3/2011-11/2011). Soud konstatuje, že je uplatnila po uplynutí tříleté lhůty od zániku SJM, a proto k nim nelze přihlížet. Pokud žalobce tvrdil, že splátky 4/2011 – 11/2011 platil ze svých výlučných prostředků, toto neprokázal přes poučení soudem dle § 118a o.s.ř. Splátky, které žalobce zaplatil na hypoteční úvěr po zániku SJM, představují jeho náklad na jeho výlučný majetek, a proto nemohou být předmětem zápočtu při vypořádání (viz. 22 Cdo 1747/2012, 22 Cdo 2903/2005, 22 Cdo 183/2008). Žalobce po rozhodnutí odvolacího soudu upozorňoval na náklady, které po rozvodu manželství nesl na nevypořádané nemovitosti, tyto však žádným způsobem nespecifikoval, přičemž pokud se jednalo o náklady na věci, které byly vyloučeny ze SJM do jeho výlučného vlastnictví, jednalo by se o jeho náklad na jeho výlučný majetek.
33. Soud zjistil rozsah aktiv a pasiv zaniklého společného jmění účastníků. Aktiva tvoří soubor movitých věcí (194 750 Kč) a hodnota věcí specifikovaných v notářském zápisu ve výši (9 019 600 Kč). Pasiva s ohledem na výše uvedené skutečnosti a zaplacení celého úvěru soud nezohlednil ve vypořádání. Podíl každého z účastníků na jejich zaniklém SJM tak představuje částku 4 607 175 Kč. Soud vyšel z § 149 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb., a stanovil podíly obou účastníků na majetku patřícího do zaniklého SJM stejné. Tvrzení žalované o tom, že byla žalobcem donucena k podpisu jednotlivých smluv, nebylo v řízení prokázáno, přičemž tato tvrzení směřují spíše k tomu, že žalovaná smlouvy uzavírala v tísní a za nápadně nevýhodných podmínek, přičemž v takovém případě by přicházel v úvahu postup podle § 49 obč. zákoníku. Navíc smlouvy byly podepisovány před notářem nebo advokátem. Žalovaná teprve ve své účastnické výpovědi uvedla, že se vůči ní žalobce dopouštěl domácího násilí po celou dobu manželství, přičemž tyto skutečnosti nikdy předtím v žádném řízení nezmínila, ačkoli probíhalo řízení o úpravu poměrů k nezletilému synovi, včetně odvolacího řízení a řízení o rozvod manželství, které bylo zahájeno na návrh manžela. Žalovaná se nikdy neobrátila na policii, či jiný orgán ani nevyhledala lékařskou pomoc. Z tohoto důvodu soud nepřistoupil k disparitě podílů při vypořádání zaniklého SJM účastníků, který je postupem výjimečným (viz. 22 Cdo 3637/2010). Žalobci byly přikázány movité věci v hodnotě 69 840 Kč, které má ve svém držení a byla připočtena hodnota nemovitých věcí, které získal v důsledku zúžení SJM ve výši 7 420 600 Kč (3 730 000 Kč + 3 590 000 Kč + 600 Kč + 100 000 Kč). Žalované byly přikázány movité věci v hodnotě 124 910 Kč, které má ve svém držení a byla připočtena hodnota nemovitých věcí vyloučených do jejího výlučného vlastnictví ze SJM v hodnotě 1 599 000 Kč (699 000 Kč + 900 000 Kč). Při zachování zásady rovnosti podílů každého z účastníků, musí žalobce na vyrovnání podílu zaplatit žalované částku 2 883 265 Kč ve lhůtě stanovené podle § 160 odst. 1 o.s.ř. do 1 měsíce od právní moci rozsudku, a to s ohledem na výši částky.

34. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř. ve spojení s § 146 odst. 1 písm. c) o.s.ř., neboť řízení bylo částečně zastaveno již ve výroku III. prvního rozsudku zdejšího soudu, neboť účastníci shodně uvedli, že věci zde uvedené nebyly součástí SJM a nechtějí, aby soud provedl jejich vypořádání. Dále byl žalobce ve sporu převážně úspěšný ohledně vypořádání movitých věcí, žalovaná pak byla převážně úspěšná ohledně vypořádání úvěru, když neúspěch měla ohledně investic ze SJM do výlučného majetku žalobce. Soud zohlednil hodnotově majetek, o který bylo zúženo SJM před rozvodem manželství, kde nabyl větší část majetku do svého výlučného vlastnictví žalobce. Za tohoto stavu soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
35. Podle § 148 o.s.ř. soud uložil každému z účastníků povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Písku částku 4 094,50 Kč, neboť na znalečném bylo celkem přiznáno 13 189 Kč (7 254 Kč + 5 250 Kč + 685 Kč) a po odečtení zálohy ve výši 5 000 Kč, kterou složil žalobce na náklady důkazu zbývá státu zaplatit částku 8 189 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 30. listopadu 2018

Mgr. Andrea Větrovská v. r.
samosoudkyně